

CZT Nieuwsbrief

1	Van de redactie Waddentocht	3	Overleven op zee Witte Raaf	6	Noordzeetocht Dieseltechniek/barbecue Colofon
2	Bedankkaart Waddentocht (vervolg)	5	Peanut Co-schipperscursus		Bijlages: Inschrijven barbecue en/of dieselcursus

Juni 2004

Van de redactie

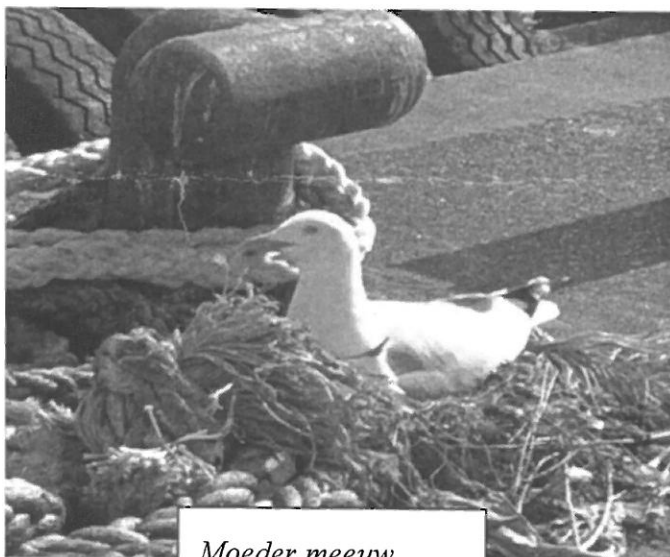
Deze maand een terugblik op twee succesvolle tochten, de voorjaarstocht naar de Wadden en de hemelvaartstocht naar Engeland. Verder een bedankje van Truus Huisman voor het medeleven bij het overlijden van haar echtgenoot.

Bij deze nieuwsbrief is gevoegd is een formulier waarmee men zich kan opgeven voor de cursus dieseltechniek en/of de barbecue. Voorts wordt hier gepeild naar de belangstelling voor een co-schipperscursus te houden in het najaar.

Reisverslag van een opstapper zonder ervaring: de Waddentocht

De nacht van zaterdag op zondag is bepalend geweest voor dit reisverslag. Op de Ad Interim was het goed toeven die nacht. De glazen met wijn werden steeds weer opnieuw volgeschonken en de versnaperingen op tafel wilden ook maar niet opgaan door het continu aanvullen. Dit en de combinatie met de aanwezigheid van warme mensen die het contact met elkaar willen opzoeken en waarbij ieder dat op zijn of haar wijze doet, deden de stemming stijgen en de beloftes toenemen. Mijn belofte was 'ik zal het allemaal wel in het reisverslag zetten'. Het antwoord hierop overspoelde mijn bluf in deze, namelijk een unaniem JA van ieder aanwezig op de Ad Interim. Hierbij los ik mijn belofte in. Ik was best enigszins gespannen op donderdagmiddag. Miranda had mij vooraf wel verteld wat ik zoal kon verwachten en dat schepte bij mij verwachtingen. Hoe zou dat zijn met al die boten, hoe stap ik op zo'n schip, hoe ga je met elkaar om, wat zijn de gewoontes aan boord, wat wordt er van mij verwacht tijdens het zeilen en last but not least, wie is wie? Totaal onervaren

kwamen we een beetje te laat aan en het was direct inschepen. Geen tijd meer om na te denken. Een hartelijke kennismaking met Carla en Henk gaf al een beetje rustig gevoel. Toch nog wel wat last vanwege

Moeder meeuw ...

mijn totale onervarenheid met water en zeilen. Beste beentje dan maar voorzetten, dacht ik. Astrid en Ans waren nog niet gearriveerd op de Ad Interim. 's Avonds in Den Helder was de boot compleet met hun gezelschap. Spannend hoor, al die 'nieuwe' mensen. Er was een aardig windje, wat voor mij ongeveer een storm was. We gingen 'scheef' en ik vond dat heel erg 'scheef'. Zo lang mogelijk aan dek blijven dacht ik. Dat hebben we dan ook maar volgehouden. In de sluis bij Den Oever kon ik aan de bak. Ik wilde alles aanpakken, maar was nog nergens geschikt voor. Ik kreeg een grote bal in mijn handen gestopt die ik tussen de boten moest houden. Dat was mijn maatje en ik werd er direct verliefd

Wij danken u voor de vele bliken van belangstelling na het overlijden van

Henk

De aanwezigheid van velen bij het afscheid in de kerk, de lieve kaarten, brieven en telefoontjes hebben ons diep ontroerd.

Na afscheid komt herinnering.

Truus Huisman-Boer
Kinderen en kleinkinderen

Amsterdam, mei 2004

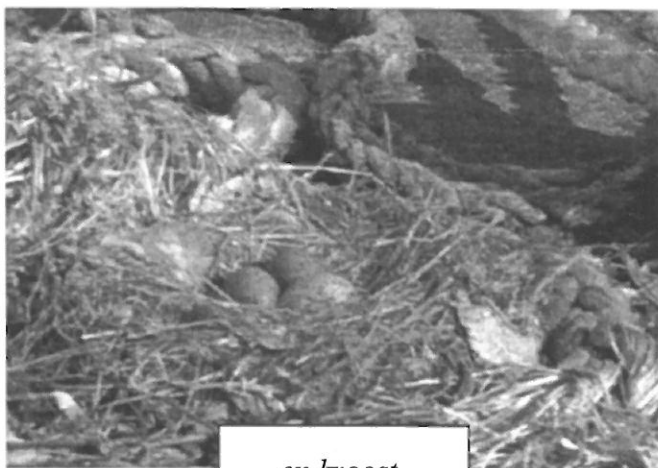
op. Ik heb die bal in die vier dagen niet meer losgelaten. In Den Helder was het douchen en kennismaken met de 'zeilers' op de verschillende boten. Veel gastvrijheid en een vanzelfsprekendheid dat je bij elkaar aan boord komt en een glaasje meedrinkt. 'Ook dat is zeilen Martin', is wat Henk mij heeft geleerd. De afwisseling tussen de verschillende omstandigheden en de wijze waarop je met elkaar omgaat. Altijd is het anders, ook al ken je elkaar alweer wat langer.

De tweede dag was heftig voor mij. Zeer enthousiast begon ik de dag en dacht 'mij krijgen ze niet stil' De gesprekken aan boord waren warm en verfrissend. Uur na uur leerden we elkaar beter kennen. De omstandigheden zijn er naar dat je je 'dingen' gewoon kunt vertellen en dat er wordt geluisterd. Ga ik toch maar proberen toe te passen in mijn werk.

De mascotte van de Ad Interim dit weekend was een hele grote mattenklopper, die ik vond in het vertrek waar Miranda en ik mochten slapen. We hebben Ans ook laten kennismaken met de mattenklopper en ik weet zeker dat Astrid de volgende keer aan de beurt komt. De mattenklopper verdween deze dag snel naar de achtergrond. Het steentje in mij maag werd groter, mijn grote mond snel kleiner en de huidskleur was gewoon wit. Ik werd in mijn waarde gelaten en kon in mijn hoekje kruipen. Ik beloofde de dag daarna wel 'aan te pakken' en verder kwam ik niet.

Aan wal in Vlieland was direct alles weer goed en de praatjes waren terug. Topkokkin Carla had het eten alweer klaar en na de bieten en rode kool was het nu de beurt aan een heerlijke pasta. Een goede ondergrond voor een lekker biertje op Vlieland. Ook dat is dus zeilen. De dag daarna was het dobberen en zonnen; ik vond het heerlijk. Het werd warmer en warmer en zo ook de band

tussen ons aan boord. Ongelooflijk hoe snel dit gaat a je een aantal dagen met elkaar aan boord bent. Heel mooi voelt dat. Lekker verbrand in de ochtend, in de middag nam de wind weer toe, verdween de zon en werd het kouder. Ook dat is dus zeilen. Ik vond het heerlijk en voor mijn gevoel was ik al helemaal gewend.

.... en kroost

Ik heb alle lijnen, lieren en andere hulpmiddelen dankbaar aangepakt en geprobeerd daarmee te doen wat mij werd opgedragen door schipper Henk. Van Paul begreep ik die avond daarvoor dat er zeer mooie attributen zijn, zoals bijvoorbeeld de joon met een weerhaak en een wadpoot. Voor deze begrippen hebben we definities bedacht, maar ik ben ze in de praktijk niet tegengekomen.

Voor mijn gevoel volgde ik de orders perfect op, maar ik kan me voorstellen dat de ervaren zeilers een redelijke stumperd bezig zagen. In ieder geval voelde ik me allerminst zo en ik genoot ervan. Na aankomst in

Enkhuizen was de stemming opperbest en de warme soep van Carla smaakte als nooit tevoren. En daarna het afscheid. Vreemd hoor. Toch wel wat moeite mee. Wat mij opviel is dat ieder op verschillende wijze afscheid nam. Wat dat betekent weet ik nog niet. Maar daar wil ik natuurlijk wel achter komen en dat betekent dat deze aspirant-opstapper zich aanmeldt voor een volgende reis. Als dit betekent lid worden van de CZT en de selectiecommissie neemt het zware besluit om mij toe te laten, dan schuif ik graag aan.

Het bovenstaande geeft aan dat ik een fantastische vier dagen heb gehad die veel langer leken. Ik vond het fantastisch op deze manier te worden opgenomen binnen de CZT en de spanning die ik vooraf had was omgezet in een 'thuisgevoel'. Iedereen, en in het bijzonder natuurlijk Miranda, bedankt voor deze vier dagen.

Tot een volgende reis
En hartelijke groeten van,
Martin Schomakers

Overleven op zee

Je knieën knikken, je hart slaat over, de zenuwen gieren door je keel. Achter je hoor je: "Kapje maken, arm naar beneden drukken en voor je kijken". Vervolgens krijg je een klein duwtje in je rug. De afsluitende sprong van 9 (negen!!!) meter hoog vanaf de boeg van een schip van de kustwacht in de haven van Scheveningen. Een dag "Overleven op zee" zit er op. Een lange, zware maar zeer leerzame dag.

Het begon 's morgens om negen uur in de Jachtclub Scheveningen. Na de koffie eerst de theorie. Over onderkoeling (zie verslag in de volgende nieuwsbrief), reddingsmiddelen, vloten, bakens, fakkels en vuurpijlen. We hebben de middelen allemaal aan boord (althans volgens de vaaraanwijzingen CZT), maar weten we ook hoe die te gebruiken en zijn ze na een aantal jaren ook nog allemaal in orde? We vertrouwen op ons automatisch reddingsvest, maar hoe lang zit dat zouttablet er al in en weten we zeker dat alles nog heel is? Blazen we het vest wel eens op om te controleren of het niet poreus is? Werkt het vest zoals de fabrikant belooft? Toch maar eens van de zomer het water in met het vest aan.

Na een voortreffelijke lunch begon het praktijkdeel. Allereerst worstelen we ons in een wetsuit. Een hele klus als je dat niet gewend bent, maar ze kleden super slank af. We verzamelen op de Oceaan II, een sleepboot, die

ons een heel stuk buitengaats brengt. Er wordt begonnen met een uitleg en demonstratie pyrotechnische hulpmiddelen. Valschermsignalen (vuurpijlen) mogen niet meer tijdens een oefening worden gebruikt, omdat de ze op grote afstand, en dus ook op land, zichtbaar zijn. En het lam leggen van het complete telefoonnet van de Haagse politie is niet de bedoeling. Maar ook seinpistool, handfakkel en rookpot moeten op voldoende afstand van de kust ontstoken worden om te voorkomen dat goedbedoelende bezorgde burgers alarm slaan. Erg raadzaam om op een rustig moment eens de gebruiksaanwijzingen op het vuurwerk door te nemen. Na verblind te zijn door fakkels en bijna gestikt in de giftige rook (dit soort vuurwerk is niet echt iets voor oudejaarsavond) moeten we er aan geloven.

Het water in. Eerst een rustige overstap van de sleepboot in het reddingsvlot. Het me viel reuze mee, na alles wat ik gelezen had over ontberingen in een vlot. Maar helder weer, een windje van 3 bft., redelijke temperatuur en nauwelijks golfslag is het natuurlijk een eitje. Vervolgens een drenkeling het vlot binnen halen. Er naar toe zwemmen en hem/haar vervolgens naar het vlot brengen valt niet mee. Ook het met een vlot peddelen is niet gemakkelijk. Een windvlaagje heft al je peddelwerk zo weer op. Ook het weer in het vlot klimmen met overlevingspak of natte kleding valt erg tegen. En dan was het nog zeer rustig weer.

Na nog wat sprongen vanaf de boeg, het weer aan boord komen via een net, wat rond de boot "krokodillen", was ik zodanig uitgeput dat ik het keren van het vlot maar aan me voorbij heb laten gaan.

Als laatste oefening ging de hele groep het water in en werd er een overlevingscirkel gemaakt. De kapitein van de sleper was zo vriendelijk om met vol motorvermogen een paar rondje om de groep te varen. Begon de golfslag toch nog ergens op te lijken.

Tot slot werden afgezet op een schip van de kustwacht: "Kapje maken, arm naar beneden, voor je kijken en spring!". Normaal krijg je me niet zo gek.

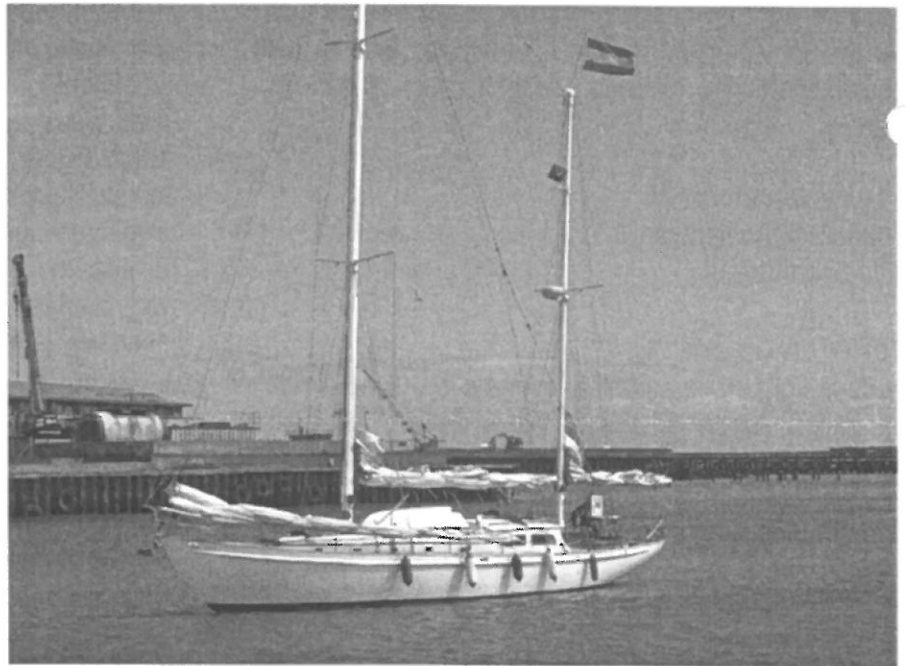
Al met al een zeer leerzame dag: een die iedere zeezeiler eigenlijk eens moet doen. Duikschool Get Wet geeft naast deze training, ook cursussen in het Maritiem Training Centrum, waar golfslag (tot 2 meter), wind (tot windkracht 8), licht en regen (van motregen tot stortbui) geregeld kunnen worden. Voorbereid zijn op wat er in noodgevallen je kan overkomen vergroot de kans op overleven.

Stef Lauriks

Avontuurlijk zeilen met de Witte Raaf: Noordzee-tocht.

Woensdag 19 mei monsterde ik onbevangen aan op de Witte Raaf, een avontuurlijk schip voor ondernemende mensen. Dit las ik pas later op het bordje wat tussen de verstaging hing. Ik had dus gewaarschuwd kunnen zijn. Met Wouter en Geja vertrokken we rond vijf uur om in IJmuiden de rest van de vloot op te wachten. Hier zou ook Stef nog aan boord komen zodat de bemanning voor de oversteek van de Witte Raaf compleet zou zijn. Wouter gooide de trossen los, het roer even bakboord en de zeilen zouden gehesen kunnen worden. Niks bakboord, het roer reageerde niet! Wouter gelukkig wel. In enkele minuten was de nood-helmstok aangebracht. (verplicht bij een Engeland reis). Gelukkig is Wouter goed op de hoogte van de veiligheidseisen en is hij meer dan handig. Het duurde niet lang voor het euvel verholpen was. Net op het Noordzee kanaal zorgde ik voor wat rep en roer, te dicht op stuurboordwal, niet roervast, wat voor excuses ik ook nog verzin. De Witte Raaf zat echt aan stuurboord wal. Wouter zijn stressbestendigheid werd flink getest, want binnen het uur een 2^e klus, het asje van de dieptemeter krom. Van fouten kan je leren dus bleef ik ook daarna nog aan het roer (ongelofelijk) Ze hadden gewaarschuwd kunnen zijn. Rond 23.00 uur was het aantal schepen compleet en gingen we door de sluis. Even buiten de pieren werden om 24.00 uur de zeilen gehesen. Even daarna ging Wouter ons vertellen wat waar lag, veel weet ik niet meer, wel dat de Peanut heel dichtbij kwam. Er stond niet al te veel wind NW bft 3 a 4, dus de motor bleef bij staan. De eerste wacht ging in en binnen deze drie uur de motor uit. Het was voor De Witte Raaf en de bemanning een rustige nacht. Het geluid van de golven tegen het schip, af en toe wat marifoon contact en heel in de verte het geluid van de motoren van de rest van de vloot. Waren we lid van een motorbotenclub vroegen we ons af? Als ontbijt geen roerom, maar kregen we een heerlijk broodje Witte Raaf. Toen de rest van de club al onder Engeland lag, zag Geja als eerste een dolfijn. Prachtig zo in de zon en hoe ze onder het schip door zwommen en voor de boeg weer boven water kwamen. Zou de rest ons wel geloven? Zeilend zie je toch meer. Aan het eind van de dag toen heel Wouter zijn

bemanning op een oor lag en de Witte Raaf aan de wind geen roerganger nodig had, stond Wouter in de kombuis. Wakker worden midden op zee met kaarsen op tafel, muziek en een heerlijk diner. Wat wil je nog meer? Naar Engeland, rond vijf uur 's morgens kwamen we de haven van Lowesoft binnen. Na 28 uur zeilen. Het weer was ons gunstig gezind even na 13.00 uur vertrokken we weer richting Great Yarmouth. Prachtig zeilen zo langs de kust. Pal bij het binnen zeilen van de rivier zorgde Wouter dit keer voor de nodige sensatie, Stef wilde de reddingsboot alvast oproepen, maar de Witte Raaf ging roerlings langs de kade nog net op tijd

over stag. Wouter had het wellicht bij een 2^e keer moeten laten, maar hij had nog niet genoeg zeiluren gemaakt. Met vrijwillige bemanning ging hij nog een keer naar buiten om nog een uurtje te zeilen. Tja, het roer, dit keer was het de roerstang en erg genoeg zeilde de Witte Raaf net weer naar binnen en kon de kade dit keer niet meer ontweken worden. Eerst vol op het anker en daarna nog een flinke deuk in de romp. Victor staat vast nog roerloos als hij er aan terug denkt. Ook deze keer was de helmstok zo weer op zijn plaats. Tijdens dit avontuur had ik mogen roeren in de pannen op de Tineke. Laat op de avond nog even naar de Pub voor de clubborrel en daarna nog even op de Witte Raaf doorgezakt. De volgende morgen nog even wezen passagieren. Om 13.30 uur vertrokken we weer richting IJmuiden. De zeilen waren gewisseld de wind was iets gedraaid en windkracht 6. Wat een golven! Geja staat de

eerste wacht volledig achter het roer. Het is later voor mij hard werken geblazen om de Witte Raaf op koers te houden. Voor mij is het roerhard. We gaan wel geregeld

ruim 8 mijl per uur. De nacht is helder en koud de wind neemt geregeld toe, we hebben de hele vloot eruit gezeild. Ook de schepen die eerder vertrokken waren. Dus de Witte Raaf is inderdaad stoer op zee. Na 16 uur zeilen zijn we veilig binnen in IJmuiden. Een fantastische tocht daar zijn we het vast allemaal roerend mee eens.

Annemieke Zwikker

En een reactie van Marti Rijken

De terugtocht was op de Peanut een geweldige belevenis. Als iemand me van tevoren de golven had laten zien en me had gevraagd of ik daarin wilde zeilen in een boot van 26 voet, dan had ik beslist nee gezegd. Maar toen ze zich geleidelijk opbouwden (en 's nachts zag je daar toch weinig van) groeide het vertrouwen in de boot, in elkaar, en ook het zelfvertrouwen. Achteraf is het een geweldige belevenis die ik niet had willen missen. De vrij gunstige koers waarbij de wind dwars inkwam, en later zelfs iets van achter hielp daar natuurlijk wel bij. Ik begrijp nu beter waarom gezegd wordt dat comfort op een boot de zeewaardigheid verhoogt: de bemanning kan het dan gewoon langer volhouden. Voor de boot zelf maakt het natuurlijk niet uit. Ik denk nog veel terug aan de tocht, geniet na, en weet

zeker dat ik dit vaker mee wil maken. Voor schipper en mede-bemanning op de Peanut ook niets dan lof. We waren een goed team. En met de CZT onderling was het weer heel gezellig.

Groeten,

- Marti

Co-schipperscursus september/oktober

De CZT wilt in het najaar weer een cursus organiseren voor opstappers en aankomende co-schippers. De co-schipper vervult, vooral bij de langere tochten, een belangrijke rol. Hij/zij moet de schipper bij alle activiteiten kunnen vervangen. Bij het lopen van wachten lost hij/zij de schipper af.

Van de co-schipper wordt verwacht dat hij/zij onder normale omstandigheden zelfstandig kan varen, kennis heeft van navigatie en met de marifoon kan omgaan. TKN en marcom-B is dus een aanbeveling.

De cursus bestaat uit twee onderdelen: 1) drie theorieavonden en 2) een praktijkweekend.

Onderwerpen

Op de theorieavonden worden onderwerpen behandeld zoals navigatie, reisvoorbereiding, weerkunde, reglementen en goed zeemanschap. Verder wordt er aandacht besteed aan de uitrusting van het schip.

Tijdens het praktijkweekend zal er vooral aandacht besteed worden aan allerlei motormanoeuvres. Gevaren wordt er met een gehurd schip. Vaardigheden als zeilhandeling en navigatie worden bekend verondersteld en kunnen ook tijdens gewone CZT-tochten op de eigen vloot geoefend worden. Deelname aan de tochten worden dan ook zeer aanbevolen.

Voor wie?

De theorieavonden zijn toegankelijk voor iedereen. Enige basiskennis van navigatie etc. wordt wel verondersteld. Er wordt gewerkt aan de hand van voorgelegde casus. De kosten voor de theorieavonden zullen zo laag mogelijk gehouden worden.

Voor het praktijkweekend is er slechts beperkt plaats. Hier zal een selectie (helaas) nodig zijn. Er wordt gekeken naar de mensen die het beste in het profiel passen. Ingangsniveau, theoretische kennis, motivatie worden dan belangrijk. Het geheel zal tegen kostprijs gedaan worden, geschat rond de € 150 .

Vorbereiding

Niet iedereen heeft dezelfde voorkennis. Daar voorziet de cursus ten dele in, maar je kunt je alvast voorbereiden met de volgende boeken:

- TKN: Rietveld & Van Groeningen
Kustnavigatie Hollandia (laatste druk)
- Weer Karnetzki *Het weer van morgen*
De Boer Maritiem
- Zeilen/varen Heijnen & Tolsma *Zeilen*
Hollandia

Wat, waar en wanneer?

De theorieavonden zullen eind september, begin oktober gehouden worden. Afhankelijk van de inschrijvingen wordt gezocht naar een centraal gelegen plaats. Suggesties zijn van harte welkom.

Praktijkweekend zal eind oktober gehouden worden.

Opgeven

Als je belangstelling heb geef je dan zo snel mogelijk vrijblijvend op bij de secretaris Ad van Mansum, Nansensstraat 7, 2806 HJ Gouda. Of bij voorkeur per e-mail: avanem@xs4all.nl. Dit is in eerste instantie bedoeld om de belangstelling te peilen.

Noordzeetocht

Na twee succesvolle tochten, de Wadden met 9 schepen en naar Engeland met 5 schepen, zien we alweer uit naar de volgende tocht van de CZT.

De eerste vaarplannen zijn er al en het belooft een hele leuke tocht te worden. We gaan richting Helgoland. De tocht wordt gevaren van vrijdag 3 september tot zondag 12 september. We vertrekken vanuit Stavoren en gaan via Borkum naar Helgoland. Terug naar Norderney en Schiermonnikoog. Langs Lauwersoog

binnendoor terug naar de vertrekhaven. Een en ander natuurlijk afhankelijk van de weersomstandigheden.

De route wordt, zoals gebruikelijk, door de schippersvergadering vstgesteld. Hoor nu al van mensen die graag mee gaan. Opgeven voor de tocht, bij voorkeur via de website, uiterlijk op 12 augustus, maar eerder mag natuurlijk ook. Hoop dat er veel mensen mee gaan.

Dieseltechniek Barbecue

Als bijlage bij deze nieuwsbrief inschrijvingsformulier voor de cursus dieseltechniek en/of barbecue. Inschrijven graag vóór vrijdag 25 juni. Inschrijving kan met het bijgevoegde formulier, maar ook via internet, info@CZT.nl. ondervermelding van de betreffende gegevens.

Website: <http://www.czt.nl>
E-mail: info@czt.nl
Postgiro 2536575, t.n.v.
Club Zeezeilers Twellegea
Glimmen

Voorzitter:
Henk de Rijke
Marinaweg 147
1361 AH Almere
tel. 036-53.69.080
Henk.de.Rijke@inter.Nl.net

Secretaris:
Ad van Mansum
Nansenstraat 7
2806 HJ Gouda
tel. 0182-54.62.60
avanem@xs4all.nl

Penningmeester:
Janita Toren
tel. 050-40.62.799
toren@uniglas.nl

Nieuwsbrief:
Ad van Mansum
tel. 0182-54.62.60
avanem@xs4all.nl

Overige bestuursleden:
Stef Lauriks
tel. 020-69.05.229
lauriks@tiscali.nl
Frans Zwinkels
zwinkfm@kabelfoon.nl
tel 0174-24.81.26

Reisvoorbereiding:
Ad van Mansum
tel. 0182-54.62.60
avanem@xs4all.nl

Stef Lauriks
tel. 020-69.05.229
lauriks@toiscali.nl

Indeling schepen:
Alwin Koelemij
tel. 033-49.45.828
alwin.k@hccnet.nl

Peter Kunst
tel. 0299-36.66.89
p.f.h.kunst@freeler.nl

Schepen en veiligheid:
Henk Thijssen
tel. 024-696 2552
HOM.Thijssen@hetnet.nl

Wouter Akkerman
tel. 06-53.50.45.51
wouterakkerman@zonnet.nl

Website:
Frans Kunst
frans@atux.nl